

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5287

гр. София, 16.07.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 16.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **6336** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

В съответствие с указанията на съда, жалбата е поправена-недостатъците ѝ са отстранени.

Налице са положителните условия, съотв.липсват пречките свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба по чл.159 АПК. Жалбата е насочена е срещу подлежащ на оспорване административен акт, от активно легитимирано лице-неблагоприятно засегнатия от нея адресат и в срок. Следователно дължимо е насрочване на делото в открито с.з., с призоваване на страните.

В молба вх.№25080/15.07.21 г. по регистъра на АССГ е уточнено, че се предявява акцесорно искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, по което съдът дължи произнасяне.

Искането е по чл.166 от АПК, вр.чл.80, ал.3 от ЗДС и е допустимо, но неоснователно, по следните съображения:

Съгласно чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно- при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

При допуснато предварително изпълнение по силата на изрична разпоредба-чл.80, ал.3 от ЗДС, който е специално приложимият за случая закон, наличието на ценност от вида на изброените в чл.60, ал.1 от АПК е презюмирано необоримо. Затова защитата по чл.166 от АПК има за предмет не установяването на липса на такава ценност, а наличието на друг противопоставим интерес- „значителна или трудно поправима вреда”, която ще настъпи пряко за лицето, което дължи изпълнение на разпореденото с ИАА задължение.

Настъпването на вредите следва да е достатъчно вероятно. В тежест на лицето, което иска спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта е да докаже наличието на законовите основания за това. Според нормата на чл.166, ал.2 АПК следва да се касае за нововъзникнали факти и обстоятелства, т. е. такива възникнали след издаване на заповедта и които не са могли да бъдат известни при постановяване на акта.

В случая жалбоподателят аргументира особеното си искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта с твърдение, че „реално и към настоящия момент предварителното изпълнение на заповедта продължава да се изпълнява, т.е. налице е обезпечителна нужда“.

Това твърдение само по себе си директно обуславя липсата на новонастъпили факти и обстоятелства след издаването на оспорената заповед, въз основа на които да може да се обоснове извод за значителни или трудно поправими вреди от самото предварително изпълнение. Позоваването на вреди, които жалбоподателят твърди, че търпи, не са в резултат на новонастъпил факт, а от самото допуснато предварително изпълнение, но именно него законодателят е целял и допуснал въз основа на чл. чл.80, ал.3 ЗДС.

Отделно от това, самото твърдение не обосновава настъпването и на значителни вреди. Дори и да настъпи евентуално конкретна вреда за дружеството, тя би била само имуществена и при евентуална основателност на жалбата би могла да бъде обезщетена по реда на ЗОДОВ.

С оглед на изложеното неоснователното искане се отхвърля.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

КОНСТИТУИРА КАТО ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ /ЗС/:

-Министъра на външните работи;

-Временно управляващия посолство Кралство К.-гр.С.,[жк], [улица].

ПРИЛОЖЕНИТЕ ПРЕПИСИ ОТ ЖАЛБАТА да се изпратят на ЗС за писмен отговор в 14-дневен срок, към който да приложат доказателствата, с които разполагат и да посочат останалите доказателства, които желаят да бъдат събрани.

НАСРОЧВА делото в открито с.з. на 04.10.21 г. от 10.40 часа, за което да се призоват страните:жалбоподателя, ответника:областен управител на Област С. и ЗС.

УКАЗВА на ответника, че на основание чл.170, ал.1 АПК носи доказателствена тежест за установяването на фактическите основания за издаване на оспорената заповед и спазването на законовите изисквания за това.

УКАЗВА на жалбоподателя, че на основание чл.154, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК носи доказателствена тежест за установяване на фактите, на които основава своите искания или възражения.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в срок до о.с.з. на 04.10.21 г. да ангажират допълнителни доказателства /извън адм. преписка, изпратена на съда от ответника със съпр. писмо рег.№ОА23-08577 от 29.06.21 г./, в съотв. с указаната им доказателствена тежест.

ОТХВЪРЛЯ, на основание чл.166 от АПК, във вр. с чл.80, ал.3 ЗДС искането на

жалбоподателя [фирма] за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № ДС-20-00003 от 11.05.2021 г., издадена от областния управител на Област С..

Определението, в частта му по чл.166, ал.3 АПК, подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщението до страните. В останалата му част, определението не подлежи на обжалване.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реса на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: